

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1024031/1

בבית הדין הרבני האזורי ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יוסף גולדברג – אב"ד, הרב דוד בירדוגו, הרב מרדכי רלב"ג

התובעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד יהושע זילבר ועו"ד בתיה כהנא דרור)

נגד

הנתבע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד יעקב מור יוסף ועו"ד אפרים דמרי)

הנדון: אי התליית גט בהשלמת הליכי גירושין אזרחיים בחו"ל שאינה בידי האישה.

פסק דין

רקע – חיוב הגט

בתאריך ו' בניסן תשע"ו (14.4.2016) ניתנה החלטה מפורטת של בית הדין המחייבת את הבעל במתן גט לאשתו וזאת לאחר שבית הדין השתכנע ששני הצדדים אינם מעוניינים זה בזה, ובכי האי גוונא פסק רבנו ירוחם (בספר מישרים חלק ה נתיב כג) שחובה מוטלת על שני הצדדים להתגרש.

הקפאת החיוב נוכח דרישת הבעל לכריכתו בהסדרת הגירושין האזרחיים, בחו"ל, במקביל לאחר מתן פסק הדין הנ"ל, העלה בא כוח הבעל טענה בפני בית הדין שמאחר שהבעל מתגורר בצרפת והוא אזרח צרפתי ויש אף צורך בגירושין אזרחיים מלבד הגט היהודי, על כן הבעל מוכן לתת לאישה את הגט היהודי אך זאת בתנאי שאף האישה תסכים 'לשחרר אותו' על ידי 'הגט האזרחי'.

בית הדין, בהחלטתו מיום ט"ז במרחשוון תשע"ז (17.11.2016), הצדיק את עמדתו זו של הבעל שכשם שהאישה זכאית להשתחרר מעגינותה על ידי גט יהודי, כך גם הבעל זכאי לגט אזרחי שיאפשר לו לפתוח 'דף חדש' בצרפת.

לאור הצהרת הבעל, בית הדין הקפיא את החלטתו הנ"ל לחיובו של הבעל בגט. כמו כן, בהחלטה נוספת מיום כ"ז במרחשוון תשע"ז (28.11.2016), ביטל בית הדין את כל צווי ההגבלה שהוטלו כנגד הבעל כולל ביטול צו עיכוב יציאה שניתן כנגדו, כמו כן בוטלו כל העיקולים שניתנו כנגד כספו של הבעל.

הסכמת האישה לגירושין האזרחיים והצעדים שנעשו כדי לוודא את היותה בלתי הפיכה לאחר מכן הצהירה האישה שהיא נותנת את הסכמתה להתרת הנישואין האזרחיים כמפורט בהחלטה מיום כ"ז בסיוון תשע"ו (3.7.2016). אך בפני בית הדין ניצבה הבעיה הקשה:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

כיצד ניתן להבטיח שאם אכן יינתן 'הגט היהודי' לאישה, תבצע האישה את הסכמתה לביצוע 'הגט האזרחי'? ולחילופין: כיצד ניתן להבטיח שאם יתבצעו תחילה הגירושין האזרחיים, ייתן הבעל מיד לאחר מכן את הגט היהודי לאישה?

בית הדין פנה בנידון אל כב' הרב גוגנהיים מפריז, כדי שייתן לבית הדין את חוות דעתו בנידון. כמו כן בית הדין פנה למחלקת עגונות שבהנהלת בתי הדין, על מנת לגבש פתרון בנושא זה, אך לצערנו, לא נמצא עד היום פתרון לנושא זה.

משמעותם האזרחית (בח"ל) של גירושין בבית הדין הרבני בישראל

לאחר שלא נמצא פתרון בנידון, פנה בא כוח האישה לבית הדין בהצעה לפתרון הבעיה: לדבריו, משניתן לאישה 'גט יהודי', גירושין אלו מוכרים אף בצרפת כגט אזרחי ואין כל צורך לבצע לאחר הגט כל הליך נוסף של גירושין אזרחיים. בא כוח הבעל הכחיש את דברי בא כוח האישה, ובית הדין החליט לפנות בנידון למומחית מיוחדת לעניין הדין הצרפתי שתחוה את דעתה האם אכן גירושין בבית דין רבני בישראל מוכרים אף כגירושין אזרחיים בצרפת ללא צורך בקיום הליך גירושין נפרד בצרפת.

בתאריך א' בתמוז תשע"ז (25.6.2017), התקבלה בבית הדין חוות הדעת המבוקשת מאת המומחית – עורכת הדין אני דרייפוס, ובה כתבה (עמ' 3 סעיפים 1–2), באופן חד־משמעי כי:

"לאחר שהאישה הגישה את תביעתה לגירושין בבית הדין הרבני בירושלים וכל עוד בית הדין הרבני מוסמך לדון בתביעה זו, אין לבית המשפט האזרחי לענייני משפחה סמכות לדון בתיק.

פסק הדין לגירושין שניתן על ידי בית הדין הרבני בישראל, קרי: מתן גט בבית הדין הרבני המוסמך בישראל והוצאת תעודת גירושין ומעשה בית דין, הינו בר תוקף ומוכר בצרפת, ללא צורך לפתוח בהליך משפטי חדש לגירושין אזרחיים בצרפת."

טענת הבעל כי לפי החוק הצרפתי יהיו הגירושין האזרחיים, בפועל, רק עם סיום יתר ההליכים
חוות דעת זו נשלחה לתגובתו של בא כוח הבעל. בתגובתו מיום י"א בתמוז תשע"ז (5.7.2017) כתב בא כוח הבעל, שהבעל מתנגד לאמור בחוות הדעת הנ"ל ומבקש לחקור את המומחית. זאת, לדבריו, משום מאחר שבני הזוג מנהלים הליך משפטי בבית המשפט לענייני משפחה בצרפת בנושאי הילדים וחלוקת רכוש וכספים, ועל פי החוק הצרפתי, לא ניתן להתגרש אזרחית עד שההליכים המשפטיים בצרפת יסתיימו באופן מוחלט. כלומר: לדעתו מאחר שהמומחית לא התייחסה לחוק הצרפתי בעניין הליכים קיימים המתנהלים בבית המשפט בצרפת, על כן אין לקבל את חוות דעתה.

העיכוב הנ"ל, שאינו תלוי באישה או נובע מרצונה – אינו מצדיק את עיגונה

לאחר העיון בכל החומר המונח לפנינו מחליט בית הדין לדחות את תגובת בא כוח הבעל ובקשתו לקיום דיון נוסף ולחקירת המומחית מהנימוקים המפורטים להלן.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

על בית הדין מקובלת חוות דעת המומחית שגט יהודי מוכר בצרפת כגט אזרחי ואין כל צורך בהליך נוסף של התרת נישואין בצרפת לאחר קבלת הגט היהודי בארץ ישראל.

קביעה זו לא נסתרה אף על ידי בא כוח הבעל, וכל טענתו היא שבפועל הבעל לא יקבל לידי את הגט האזרחי אלא לאחר סיום ההליכים העומדים בפני בית המשפט בצרפת.

לקביעת המומחית הנ"ל וכן לתגובת בא כוח הבעל, ישנן השלכות הלכתיות בנידון העומד לפנינו:

טרם קבלת חוות הדעת הנ"ל וטרם היה ברור לבית הדין שאכן גט יהודי מוכר אף בצרפת כגט אזרחי, היה מקום לשקול את טענת הבעל לעיכוב הגט היהודי כדי למנוע את עיגונו אם האישה לא תיתן את הסכמתה לגט האזרחי.

אך חוות הדעת הנ"ל, אומרת במפורש שלאחר ביצוע הגט היהודי, אין עוד כל צורך בגט אזרחי, כלומר: אין עוד כל צורך בהסכמת האישה להתרת הנישואין האזרחיים בצרפת. מעתה לאור חוות הדעת: לאחר שהאישה תקבל את גיטה היא אינה מעגנת את הבעל ואף לבעל אין כל זכות לעגן אותה ולו לזמן מוגבל.

לאור האמור, אין כל צורך בדיון נוסף ובחקירת המומחית, שהרי אף אם נקבל כנכונים את דברי בא כוח הבעל שהבעל לא יקבל בפועל את הגט האזרחי בצרפת עד לסיום כל ההליכים שם, אין עובדה זו משנה מאומה ממעמדה הנוכחי של האישה שנחשבת לעגונה. הבעל הוא זה שתבע בבית המשפט בצרפת את הדיון בנושאים הנידונים שם, ועליו להמתין לתום הדיונים ומיד לאחר מכן יקבל את הגט האזרחי ללא כל צורך בהסכמת האישה.

ומאחר שמעתה אין לבעל כל צורך בהסכמת האישה לגט האזרחי לאחר שייתן לה את הגט היהודי, אין באפשרותו של הבעל להתנות כל תנאי שבעולם הגורם לעיכוב הגט ולעגינותה של האישה.

דינו של בעל זה אינו שונה מכל בעל המתגורר בארץ ישראל שבית הדין מחייב אותו בגט כשכל הנושאים נידונים בבית המשפט. שבאופן זה, מעשים בכל יום שבית הדין אינו מקבל את טענות הבעל לעיכוב הגט בעקבות הנושאים הנידונים בבית המשפט.

כל עיכוב בכיצוע הגט נחשב כעיגון האישה, ובעל המחויב לתת גט – אין באפשרותו לעגן את האישה אף לא זמן קצר בלבד וקל וחומר למשך שנים עד לבירור הארוך הנמשך זמן רב בבתי המשפט.

החייאת פסק הדין לחיוב גט, חיוב 'מזונות מעוכבת' עד לנתינתו ואפשרות להטלת צווי הגבלה מתגובת בא כוח הבעל שהוגשה בתאריך י"ח בתמוז תשע"ז (12.7.2017) עולה כי הבעל מתעתע בבית הדין ומנסה לתת פרשנות שאינה עולה בקנה אחד עם חוות דעתה החד-משמעית של המומחית שמינה בית הדין.

לאור כל האמור לעיל, בית הדין חוזר על החלטתו מיום י"א ניסן תשע"ו (19.4.2016), שהבעל מר [פלונין] חייב לגרש את אשתו [פלונית] בגט כדת פטורין כדת משה וישראל באופן מיידי.

בפני בית הדין עומדת בקשת האישה מיום י"ג בתמוז תשע"ז (7.7.2017), לקביעת 'מזונות מעוכבת' בעקבות עגינותה של האישה. בקשות מעין זו כבר הוגשו בעבר פעמים מספר על ידי

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בא כוח האישה. אך עתה, לאחר מתן החלטה זו, ומאחר שבית הדין אמור לצאת לפגרת הקיץ הארוכה בימים הקרובים והאישה עגונה זה זמן רב, נעתר בית הדין לבקשת בא כוח האישה ומחייב את הבעל מר [פלוני] במזונות מעוכבת בסך ארבעת אלפים ש"ח. האישה זכאית לגבות זאת אף מתמורת חלקו של הבעל בדירה המשותפת.

פסק דין זה למזונות מעוכבת ייכנס לתוקפו לאחר עשרים יום ממתן פסק דין זה.

אם ישתכנע בית הדין במהלך תקופה זו שהבעל החל בבית הדין בצרפת בהליך של מתן גט שליחות ללא כל תנאי, יקפיד בית הדין את פסק הדין הנ"ל למזונות מעוכבת עד לקבלת הגט בפועל לידי האישה. אך כל זמן שלא תינתן החלטה אחרת המקפידה החלטה זו, פסק דין זה בתוקף לאחר עשרים יום ממתן פסק הדין.

בית הדין מוסיף ומבהיר כי נוכח עגינותה של האישה מזה זמן רב, לא תתקבל בבית הדין כל בקשה לעיכוב ביצוע על ידי הבעל או בא כוח – זכותו של הבעל להגיש ערעור על החלטה זו ולבקש עיכוב ביצוע בבית הדין הגדול, אך כל עוד לא ניתנו צו עיכוב ביצוע, החלטה זו בתוקפה.

אם יתבקש בית הדין על ידי בא כוח האישה להטיל צווי הגבלה כנגד הבעל – לרבות צו לעיכוב יציאה, ייעתר בית הדין למבוקש.

ניתן לפרסם פסק דין זה, לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום כ"ג בתמוז התשע"ז (17.7.2017).

הרב מרדכי רלב"ג

הרב דוד בירדוגו

הרב יוסף גולדברג – אב"ד